

Klárrika erre az ujját a viola földjébe dugta. Aztán így szólott:

— Ez még nem szomjas. A föld belseje még elég nyirkos. De a mellette álló begónát megöntözzük, mert ez nagyon szereti a vizet.

Azzal már szaladt is Klárrika vizért. Nemsokára vissza is tért. Hozta a vizet kis locsolóban.

— Honnan hoztad?

— Az esővízes hordóból. Az esővíz a legjobb a virágnak. De ha ez nincs, az állott kútvíz is jó. A friss, hideg víz megárt a virágnak.

Öntözés után Klárrika megforgatta a virágokat, úgy hogy az az oldaluk essék az ablak felé, mely eddig belül volt.

— Így egyenesen, szabályosan nőnek, — mondta Margitnak.

Bodor Margit jól megjegyezte Klárrika minden szavát. Máskor is meglátogatta kis pajtását s ezentúl ő is úgy gondozta virágait, mint Ács Klári. Sok örömet talált bennük!

Az évváró napján nagy zavarban volt a tanárnő. Nem tudta eldönteni, kinek adja a szép könyvet? Ács Klárinak-e vagy Bodor Margitnak? Mind a két leánynak olyan szép volt a virágja, hogy gyönyörűség volt ránézni.

— Tessék Bodor Margitot megjutalmazni! — szolt Ács Klárrika. Én már ugyanis kétszer kaptam jutalomkönyvet szép virágaimért.

— Biz én mindkettőtöket megjutalmazlak szép virágaitokért — mondta a tanárnő.

Azzal Ács Klárinak is, Bodor Margitnak is adott egy-egy szép könyvet.

(Kadosa Gyula.)

TAVASZI KÖRTÁNC.

Zöld ág, zöld ág,
Zöld levelecske,
Tavasz-kertben aranyajtót
Nyitogat a fecske.
Furcsa a kulcsa:
Nyitogató nyelve,
Csicsergő kis csodacsőre
Varázsdallal telve.
Ringó bimbó
Bólogat ottan,
Hívogató rózsaselymü
Rügyek ajka pattan.

Nyitva van az aranykapu
Bujjatok be gyorsan!
Rajta, gyerekek,
Ropjuk a táncot,
Arany gyermekláncfűszárból
Készítsünk egy láncot!
Hinta-palinta
Ring a rózsaszálon:
Hintázzgassuk a szívünket
Arany napsugáron!
Zöld ág, zöld ág,
Zöld levelecske,
Tavasz-kertben aranyajtót
Nyitogat a fecske.

(Mész László.)